

större avstånd från arbetsplatsen än 2 mil och icke kan använda reguljära trafikmedel blir missgynnade. Bilkostnaderna har av motororganisationerna beräknats till drygt 3 kr. per mil för den som kör upp till 2 000 mil per år samt mellan 2 000 och 3 000 mil ca kr. 2: 80 per mil. Dessa kostnader stämmer alltså inte med den kostnad som får dras av enligt riksskattenämndens anvisningar trots att kommunalskattelagens uttryck är »skälig kostnad».

Såväl i glesbygder som i storstadsområden tvingas många arbetstagare att resa långa sträckor varje dag till och från arbetsplatsen. Brist på bostäder men även brist på lämpliga arbetstillfällen inom en given bostadsort är främsta orsaken till detta. Då statsmakterna i andra sammanhang arbetar för att få en större rörlighet på arbetsmarknaden för att därigenom på ett bättre sätt utnyttja befintlig arbetskraft, borde det vara rimligt att avdrag för resekostnaderna finge dras av med ett belopp som mera rimmade med den verkliga kostnaden. I varje fall borde inte den övre gränsen sättas så snäv som med 1 000 mil per år.

Med hänvisning till det anförda får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om att sådan ändring göres i anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen, att skattskyldig äger rätt att från intäkt av tjänst avdraga skälig kostnad för resor till och från arbetsplatsen med maximalt belopp, även i de fall då antalet körda mil per år överstiger 1 000 mil.

Stockholm den 22 januari 1965

Birger Isacson

Bertil Strandberg

Gunvor Stenberg

Nr 92

Av herr **Mattsson m. fl.**, *angående resultatutjämning vid beskattningen.*

(Lika lydande med motion nr 121 i Andra kammaren)

Stockholm den 21 januari 1965

T. V. Mattsson

Ebbe Ohlsson

Harald Pettersson

Arvid Enarsson

Per Jacobsson

Per Hilding
